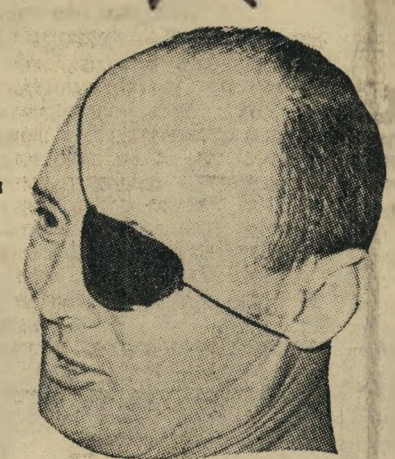

על השמועות שנופצו השבוע סביב פגישה נוספת - הפעם בלב-ים - בין המלך חוסיין לבין השרים ארון ודיין

דיין

המכיר את חוסיין מפגישותיהם הקודמות.

הסיפור היה מושלם. כתבי העיתונים רצו לתפוס אותו. חפ"י לא לזוה על הפגישה אחרי שתקיים אלא בשעה שהיא נערכת ממש. כל מקורות האינפורמציה

בא הדבר בצורת הצהרה שהצהיר השבוע המלך חוסיין.

בעברו בקופנהאגן, מסר המלך חוסיין הצהרה שיש בה תוויה רבת-משמעות לקראת השלום. עד כה היה מוסכם על כל מדינות ערב, שקיבלו את החלטת מועצת-הביטחון 242,

חבל שזה לא קרה!

שני כפאות נשארו ריקים ליד שולחן הממשלה במליאת הכנסת, כאשר נגד גורדין המוות בלנינגראד. המקומות הריקים משכו תשומת-לב כללית, כי כל חברי הכנסת והממשלה עשו מאמץ עליון כדי להיות נוכחים בישיבה נרגשת זו.

השניים שנעדרו מושלחן הממשלה היו יגאל אלון ומשה דיין. מדוע לא באו שניהם לדיון החשוב? התירוץ הרשמי היה כי השניים, לגמרי במקרה, נמצאו אותו שבוע בחופשה. רומנסקי שני השרים היו זקוקים למנוחה, ולא רק בשל ההתמודדות הפנימית על השלטון ביניהם. אלון יצא תשש וסחוט לגמרי מהמעיים שניהל בתקופת שבתות המורים התיכונים. משה דיין היה זקוק לחופשה מסיבה אחרת: דיין נוהג לקבל החלטות גורליות שעה שהוא מתבודד או בחפירות ארכיאולוגיות או בצורה אחרת. אחרי שהממשלה קיבלה את ההחלטה לשוב לשיחות ירינג זקוק היה דיין, לדין דברי מקורביו, לחופשה כדי לגבש את צעדיו הבאים.

הכל טוב ויפה, אמרו לעצמם הכתבים בירושלים, ובעיקר הכתבים הורים, המגלים לאחרונה רגשות לכל היעדרות של דיין או אלון. אולם, האם לא יכלו שני השרים החשובים להפסיק את חופשתם לכמה שעות כדי להשתתף במעמד בכנסת? אם לא עשו זאת, אמרו הכתבים זה לזה, סימן שלא יכלו לעשות זאת. מדוע? אולי מפני שהיו בחוקי-לארץ, למשל.

מחמאות הדריות

ברגע זה החל מירוץ מטורף של הכתבים הורים כדי לגלות היכן נמצאים דיין ואלון. כשהם מודעים לעובדה שבאותם ימים ממש נמצא המלך חוסיין בסויר ממושך באירופה, הריחו הכתבים ריח סקופ באפס.

הם זכרו את חילופי המחמאות ההדדיים והמזורים בין חוסיין לבין דיין בשבועות האחרונים. פעמיים בתקופת נסיעתו - בארצות-הברית ובפאריס - הפליג חוסיין בשבחו של דיין באוניו העיתונות הבינלאומית. הגדרו כחיל גדול, כאדם הדואג לעמו וכמנהיג הישראלי הסביר ביותר לניהול שיחות עם הערבים. דיין עצמו שיבח עוד קודם לכן את המלך חוסיין, גם הוא פומבית, בימי מלחמת האזרחים בירדן, הושיט תמיכה מילולית תקיפה למשטר האשמי בעמאן, כל אלה קישרו הכתבים אחד לאחד בסידור רת הפגישות בין המנהיגים הישראליים לדין חוסיין שנערכו עד כה נעדרו, לפי הפיסוטמים, משה דיין. עתה אחרי חילופי המחמאות ביניהם, הוכשרה הקרקע לפגישתם.

מאחר שגם בעבר ניצל חוסיין את ביקוריו באירופה לשם פגישות עם מנהיגים ישראליים, סביר להניח שדיין ניצל את חופשתו כדי לקפוץ לאירופה ולפגוש שם את חוסיין. הוא עשה זאת, כך כנו לעצמם הכתבים הזרים את הסיפור, בחברתו של יגאל אלון,

המלך חוסיין בבון

דיין, שדיבר בשם ממשלת-ישראל. בתיאוריה זו היה רק חסרון אחד. שום פגישה לא התקיימה בין חוסיין ודיין, בעת חופשתו של דיין. למרות כל ההיכרות הנסיבתיות, שהיו משכנעות כל שור פט ניטראלי, לא היתה כל תוכנית לפגישתה כזאת והיא גם לא התקיימה.

מדוע בכל זאת הצהיר חוסיין מה ש' הצהיר?

אין ספק שהמלך רצה לרמוז לישראל שעליה להחיש את המשאומתן עימו, ול' הגיע להסדר בהקדם האפשרי.

כי מעולם לא היה המלך חוסיין חזק יותר מכפי שהוא כרגע, כי עיקבות החולשה הזמנית של אירגוני הפיראיון ומות עבד-אל-נאצר.

אם לא יושג הסדר לאלתר, עלול מצבו להתערער שוב. הפיראיון יתאוששו והוא שוב לא יוכל להסכים לפשרה.

נראה כי הגילויים על פגישת חוסיין-אלון לא החלישו את מעמדו של המלך, אלא להיפך.

מכיוון שהאוכלוסיה משני עברי הירדן רוצה בשלום, וגם אויבי המלך מוכנים להשלים עימו לפי שעה רק מתוך תקווה שהוא יוכל להשיג הסדר, יש לו עתה סמכות כלשהי לבצע את הדבר.

הברירה לישראל

פני ממשלת ישראל עומדת, אי-פוא, ברגע זה הכרעה מרחיקת-לכת: להסכים לפשרה מיידית עם חוסיין, תוך שינוי קטן של הגבול, בו כבר עם הסדר ישראלי-מצרי, או לאבד הנדמנות זו, ל' המתין להקשתת העמדה המצרית ולחזור קם מחדש של אירגוני הפיראיון.

אין ספק שהמלך חוסיין מצא דרך להודיע על כך לממשלת ישראל ראל בדרך דחופה ונרגשת.

לאור זאת, אולי חבל שפגישת דיין-חוסיין שנבנתה בדמיונם של כתבי העיתונות הבינלאומית, לא התקיימה באמת. אילו היתה מתקיימת, יתכן והמלך חוסיין לא היה נוקט לשירותי מתווכים כדי למ' סור לממשלת-ישראל את עמדתו.

שעל ישראל להיסוג, במיסגרת הסדר שלום, לגבולות ה-4 ביוני כמו שהיו, ל' לא שינוי של מילימטר אחד.

עיקרון זה הפך במצויים לפרה קדושה, ונשיאי קאהיר חזרו עליו עד בוש.

עכשיו, לפתע, התייחס חוסיין לעקרון זה באד דבר של מהיכבך. הוא עשה זאת בצורה מחוכמת ביותר. לגבי מצריים וסוריה, אמר, קובע ה' גבול הבינלאומי - כלומר, הגבול בין פלשתינה (א"י) בימי המנדט הבריטי ו' בין המדינות השכנות.

אולם, הוסיף המלך, לא כן המצב ב' גבול הירדני. גבול זה נקבע באופן מיק' רי, במלחמת-העצמאות. הוא גבול גרוע, מפני שהוא חוצה כפרים באמצע, וחוצץ בין בני משפחה אחת.

לכן, במיסגרת משאומתן להפי' דרי-שלום, יש לתקן את הגבול ה' זה.

בכך נתן המלך מראש הכשר לשינויי-גבול "לא מהותיים", ברוח תוכנית-רו' ג'רס. הוא עצמו תבע זאת, כאילו מתוך אינטרס ערבי (איחוד משפחות ערביות).

כך איפשר לעצמו לוותר על שמחים מסויימים, באמתלה של "חילופי שמחים". למשל: מסירת לפרון ואזור קלקיליה ליד ישר-אל, תמורת איחוד מחדש של ה' כפר בית-יצפפה בצד הירדני.

פשרה על ירושלים

אם לנבי ירושלים זו המלך מעמ' לתו הנוקשה של העולם הערבי. עמדה זו קבעה שעל ירושלים המינור-חית לחזור לידיים ערביות. עתה הציע המלך שירושלים כולה - המינורחית והמערבית - יקבלו מיסטר בינלאומי.

אין זה תואם את קו ממשלת ישראל, כמוכן. אבל התזווה ה' ראשונה בין העמדה הערבית ה' מוסכמת, בנושא כליכך רגיש י' מקודש, היא הקובעת, מפני שהיא מכשירה את הקרקע לתזווה נ' ספות.

למעשה מסר המלך, בצורה זו תוכנית שלום ירדנית, ברוח תוכנית רוג'רס. מדוע עשה זאת?

מי שמאמין לסיפור ולשמועות על פגי-שת דיין-חוסיין יכול היה להמשיך את קו מחשבתו ולהסיק כי הצהרתו של חו' סיון ניתנה כתוצאה מהמגעים שניהל עם

במדינה נחקרו לאן נעלמו לפתע דיין ואלון.

חלק אחד של הסיפור הופרך מיד. יגאל אלון נמצא בקיבוץ גינוסר. הסתבר שהוא באמת סבל מהמאמץ הקדחתני של שברי תת המורים. אי הופעתו בכנסת בעניין הקרוב כליכך לליבו (בו ייצג פעמיים את הממשלה בדיוני הכנסת) הוכיחה עד כמה הוא עייף ורצון.

לעומת זאת לא ניתן היה לגלות את מקום הימצאו של משה דיין. היו גירסות שונות ואף אחת מהן אי-אפשר היה ל' אמת. השבוע, כשחזר משה דיין מחופשתו וניתן היה לפרסם היכן בילה אותה, תפ' סו הכתבים הורים את ראשם ביאוש.

האם החמיצו סקופ בינלאומי על פגישה בין דיין וחוסיין?

דיין וחוסיין באירופה

ל' הפימנים העידו כי אומנם הי' תה פגישה כזאת.

משה דיין בילה את חופשתו בלב-ים. ב'21 בדצמבר הוא הפליג באוניית המשא הישראלית ג'ליה, כשהוא מלווה באנשי ביטחון. במשך ארבעה ימים הפליגה ה' אוניה בלב-ים מבלי לעגון באף נמל, ע' נה לבסוף בנמל נאפולי. איש לא ידע על כך. גם לא נציגי ישראל באיטליה. בוקר אחד נודע לשגרירות ישראל ב' רומא כי דיין נמצא בנאפולי ומבקש ל' סדר לו טיסה חזרה הביתה. עוד באותו יום המריא מנמל-התעופה של רומא ל' ישראל.

אותו זמן שהה המלך חוסיין בלונדון. הוא היה "חולה". לציבור נמסר כי נא' לץ להשתתות בלונדון לצורכי ריפוי מ' שפעת שפקדה אותו. גם לפגישה, שלדב' רי העיתונות הבינלאומית, קיים חוסיין ב' זמנו עם שרה-חחץ אכא אבן בלונדון, ני' תן אותו כיסוי. גם אז היה "חולה ב' שפעת" כדי שלא ניתן יהיה לעקוב אחר תנועותיו.

שהותם של שני האישים כאי' רופה בעת זבעונה אחת, אחרי שביקרו בווינצונג'ונה בזה אחר זה, תוך שבוע אחד - היתה תופעה מעניינת ומוזרה.

חוסיין: גבול חדש

ל' רק כתבי העיתונות הבינלאומית יחסו משמעות לשהות זו, גם תושבי ירדן, תושבי שכם שחזרו מביקור בירדן סיפרו כי בעמאן מדברים בגלוי על כך שלפני שבוע התקיימה פגישה בין חוסיין לדיין, ואם היה צורך בעוד סימן כדי ל' אשר את דבר הפגישה שהתקיימה כביכול,